

בע"א (רמלה) 15101-02-15 - הנא אבו מועמר אלנקיב נ' ועדה לתכנון ובניה לוד

בע"א (רמלה) 15101-02-15 - הנא אבו מועמר אלנקיב נ' ועדה לתכנון ובניה לודשלו רמלה
בע"א (רמלה) 15101-02-15

הנא אבו מועמר אלנקיב

נגד

ועדה לתכנון ובניה לוד

בית משפט השלום ברמלה

[09.02.2015]

כב' השופטת רבקה גלט

החלטה

מן המזכירות נמסר לי בשעת ערב, כי המבקשת הגישה בקשה דחופה נוספת (רביעית במספר, היום), בעניין צו הריסה מנהלי מס' 70/14.

עיון בתיק מעלה כי לא הוגשה כל בקשה חדשה, אלא הנכון הוא שהמבקשת הגישה בשנית, בשעה 16.15, בקשה זהה לזו שהוגשה על ידה היום בשעה 11.43. ההבדל היחיד בין הבקשות הוא צירופו של תצהיר שאליו אתייחס בהמשך.

יתרה מזו, על פי כותרת הבקשה ולשונה, ברור הוא כי הבקשה נכתבה עוד בשעות הבוקר, בטרם ניתנו החלטותי והחלטות בית המשפט המחוזי. הבקשה מתייחסת להריסה שאמורה להתבצע "עוד הבוקר", בעוד שהוגשה בשעה 16.15 כאמור. הרושם המתקבל הוא של מיחזור בקשות תוך התעלמות מהחלטות שיפוטיות שניתנו במהלך היום. הבקשה אינה מקיימת את הדרישות שהעמידה היום כב' השופטת ברק נבו כלפי המבקשת, בהחלטתה במסגרת ערר, שם הורתה כי על המבקשת לפנות כראוי תוך הצגת כל העובדות הרלוונטיות, לרבות 3 החלטותיה מהיום, והצגת ראיות ברורות שמבהירות טענותיה, ואזי יוכל בית המשפט קמא לברר טענותיה. בבקשה שהוגשה לא הוצגו כל העובדות הרלוונטיות, לא הוצגו כל החלטות בערר, ולא הוצגו ראיות כלשהן לחיזוק הטענה לפיה פועל המשיב להריסת בית המבקשת.

יובהר שוב, אתמול התקיים בפניי דיון במעמד הצדדים שבו הצהיר מפקח הוועדה בדבר זהות המבנה העומד להריסה ואף הוגשו תמונותיו כמוצג ת/3-1. המבקשת שנכחה בדיון הודיעה לבית המשפט כי אותו מבנה איננו ביתה, אלא היא מתגוררת במבנה אחר, ואין לה התנגדות לביצוע הצו. בהמשך לכך קבעתי כי אין עילה לביטול הצו, והוא עומד בתוקפו. כמו כן, הוריתי כי המשיב יבצע הדבקה מחדש של הצו על גבי המבנה. בבקשותיה היום שבה המבקשת וטוענת כי המשיב מתכוון לבצע הריסה של ביתה, אך לא הובאה כל ראיה לכך. לפיכך, החלטתי כדלהלן:

בנסיבות אלה, לכאורה אין כל מקום לכך שיבוצע הצו 70/14 כלפי כל מבנה אחר, פרט לזה שבתמונות שהוגשו. אציין בזהירות כי גם לבקשה שהוגשה היום, נספחים צילומים מטושטשים בשחור-לבן, אשר על פי התרשמותי הברורה מצולם בהם אותו המבנה שאודותיו דובר בדיון אתמול.

אין להעלות על הדעת כי כעת שינתה המבקשת טעמה והיא טוענת שזהו ביתה. אני מסיקה מן התצלומים כי המשיב פועל לביצוע הצו המנהלי כלפי המבנה שבתמונות ת/3-1, בהתאם להחלטה מאתמול, ולא כלפי מבנה אחר. אינני מוצאת לנכון לבטל או לעכב ההריסה אשר חזקה על המשיב שהוא מבצעה כלפי המבנה המדובר בלבד, שהרי הביצוע כרוך בהוצאות כספיות אדירות ובהקצאת כוחות משטרה רבים.

למותר לציין כי הריסת ביתה של המבקשת (שאינו המבנה המדובר) או גרימת כל נזק, אינם מותרים בגדרו של הצו 70/14.

המזכירות תעביר את ההחלטה בבהילות-מייד, לידיעת ב"כ הצדדים, בטלפון, ותודיע ללשכתי כי תוכנה אמנם הועבר לידיעתם.

גם בבקשה הנוכחית לא הוכיחה המבקשת אף בראיה קלושה כי המשיב עומד לבצע הריסה של מבנה אחר מזה שדובר בו בעת הדיון, ואשר אליו מתייחס צו ההריסה 70/14.

התצהיר שהוגש אינו מהווה ראיה שניתן להתחשב בה ממספר טעמים:

א. התצהיר לא נכתב על ידי המבקשת אלא על ידי אחר שהגדיר עצמו כ"קרוב משפחתה". לא ניתנה כל הצדקה להעדר תצהיר מטעמה, ויש בכך כדי לעורר חשד כי המבקשת עצמה אינה בעלת עניין בבקשה.

ב. לא למותר לציין, כי היום הוגשה מטעם המבקשת גם בקשה להשבת סכום העירבון (בסך ₪ 10,000) שהפקידה כתנאי לעיכוב ביצוע ההריסה, על פי החלטת כב' השופטת זמיר. בקשתה זו, אף היא מותירה את הרושם כי אין למבקשת עניין לעכב עוד את ההריסה והיא איבדה עניין בבקשה, ומכאן עולה שלא ביתה הוא שעומד להריסה.

ג. בכל הכבוד הראוי, לאחר ששמעתי את המבקשת עצמה כשהצהירה כי אין לה כל התנגדות לביצוע הצו נגד המבנה המצולם בתמונות ת/3-1 שהוגשו כמוצג, אינני רואה לנכון להעדיף תצהירו של אלמוני על פני הצהרתה בפניי.

ד. אילו חפצה המבקשת לקדם עניינה, היה בידה להציג ראיות של ממש לטענותיה, למשל על ידי הגשת תצלומי ביתה שאותו מבקש המשיב להרוס לטענתה, על מנת שיוכל בית המשפט להתרשם אל נכון, האם המדובר במבנה אחר מזה שהוצג בעת הדיון אתמול. למותר לציין כי המבקשת לא עשתה כן.

ה. לא עולה מן התצהיר בשום אופן, כי הצו שנטען כי הודבק על בית המבקשת, הוא הצו נשוא הדיון- 70/14. להיפך, בסעיף 12 לתצהיר נאמר כי הוצאו שני צווי הריסה: 70/14 ו-65/14 על כן ייתכן שניתן צו נוסף נגד בית המבקשת, ואין זה מעניינו של בית המשפט לעסוק בו, שכן הבקשה המקורית, עניינה בצו המנהלי 70/14 בלבד.

ו. בניגוד לאמור בתצהיר, לא הוכח כי המקרקעין בבעלות המבקשת, ולא הוכח באיזה מקרקעין מצוי המבנה המדובר.

בזהירות יש לומר כי התקבל הרושם שהמבקשת אינה פועלת מדעתה בהליך זה. בכל מקרה, ההתנהלות היא של מי שגמר אומר לעכב ביצוע הצו המנהלי בכל דרך, וכל האמצעים כשרים בעיניו, לרבות הכברת בקשות, הגשת בקשות ממוחזרות ופנייה לערכאות שונות במקביל, ללא גילוי נאות בפני בית המשפט (ר' החלטתי משעה 11.43 וכן החלטת כב' השופטת ברק נבו משעה 15.25).

כל האמור, אינו בא למעט מן הליקויים החמורים שבבקשה המקורית, כפי שנכתב עוד בהחלטת כב' השופטת זמיר, מיום 6.2.15: הבקשה אינה עומדת בתנאי התקנות, שכן הוגשה באיחור ניכר ללא הצדקה, ואינה כוללת תצהיר מהנדס לפיו מצוי היתר בניה עבור המבנה בהישג יד.

למול כל אלה, עומדת לצד המשיב חזקת התקינות המוסדית והמנהלית בהליכי הוצאת הצו וביצועו. חזקה על המשיב או מי מטעמו כי יבצע את הצו 70/14 בשקידה זהירה, לבל יחרגו ממנו ולבל יפגעו חלילה במבנה אחר כלשהו, פרט למבנה המופיע בת/3-1.

שעה שעלויות ביצוע ההריסה, הן גבוהות ביותר וכרוכות בהקצאת כוחות משטרה רבים וזימון כלי עבודה כבדים, ושעה שלא נטענה כל טענה של ממש כנגד ביצוע הצו, אינני מוצאת כל הצדקה לעיכוב הביצוע.

לפיכך, צו ההריסה עומד בתקפו.

הבקשה נדחת.

המשיב מוזתר שוב, בדבר סמכותו לבצע הצו כלפי המבנה שהוצג בפניי בעת הדיון, בלבד.

אני מחייבת את המבקשת בהוצאות הבקשה בסך ₪ 8000.

המזכירות תמציא את ההחלטה בבהילות לב"כ הצדדים, עוד הערב.

ניתנה היום, כ' שבט תשע"ה, 09 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.